

ओबद्या ग्रंथ

लेखक : ओबद्या संदेष्टा

काळ : ओबद्या पुस्तकाच्या लेखनाचा नेमका काळ ख्रिस्त पूर्व ५८६ (यरुशलेमेच्या नाशानंतर) च्या आसपास आहे

ओबद्याचा ग्रंथ हे बायबलमधील सर्वात लहान, पण अत्यंत अर्थपूर्ण आणि तीव्र संदेश देणारे पुस्तक आहे. यात केवळ एकवीस वचने आहेत, परंतु प्रत्येक वचन न्याय, अभिमानाचा अंत आणि देवाच्या सार्वभौमतेचा साक्षीदार आहे. या ग्रंथाचा मुख्य विषय आहे – अदोम राष्ट्रावरील देवाचा न्याय आणि इस्माएलसाठी नवी आशा. ओबद्या या संदेष्ट्याबद्दल फारशी माहिती उपलब्ध नाही, पण त्याचा संदेश अत्यंत स्पष्ट आहे. देव न्याय करतो आणि जो अभिमानाने भरलेला असतो, त्याला तो नमवतो; पण जो पश्चात्ताप करतो आणि त्याच्याकडे परत येतो, त्याला तो उभे करतो.

अदोम राष्ट्र हे एसावाचा वंशज होते, तर इस्माएल हा याकोबाचा वंशज होता. दोघे जुळे भाऊ असूनही, त्यांच्या वंशात शत्रुत्व आणि मत्सर कायम राहिला. अदोम डॉगराळ प्रदेशात राहत होता, जो अभेद्य मानला जात असे. त्यांच्या भौगोलिक सामर्थ्यावर आणि किल्ल्यांवर त्यांना अभिमान होता. पण त्यांच्या हृदयात गर्व, क्रूरता आणि आत्मगौरव भरला होता. त्यांनी आपल्या भावाच्या, म्हणजे इस्माएलच्या, संकटकाळात त्याला मदत न करता उलट त्याच्या विनाशात आनंद मानला. जेव्हा यरुशलेमवर बाबेलने हल्ला केला, तेव्हा अदोमच्या लोकांनी पळून जाणाऱ्यांना अडवून शत्रूंच्या हवाली केले. त्यांची ही क्रूरता आणि विश्वासघात देवाच्या दृष्टीने मोठे पाप होते. देवाने ओबद्याच्या माईयमातून स्पष्ट सांगितले की अदोमच्या अभिमानाचा शेवट निश्चित आहे. जो स्वतःला उंच मानतो, त्याला देव खाली आणतो. अदोम आपल्या शत्रूंवर हसला, पण देव म्हणतो की, “तू केलेस तसे तुला करतील.”

न्यायाचा हा नियम सर्व राष्ट्रांवर लागू आहे. देवाचे न्याय तत्व “जशास तसे” या तत्वावर आधारित आहे. अदोमने इस्साएलवर जसे अत्याचार केले, तसाच नाश त्याच्यावर येईल. त्यांच्या उंच डॉंगरकिल्ल्यांचा आणि सामर्थ्याचा काहीही उपयोग होणार नाही. देवाचा दिवस सर्व राष्ट्रांवर येईल आणि जे अन्यायाने उभे आहेत त्यांना न्यायाच्या ज्वाळेतून जावे लागेल.

तरीसुद्धा, ओबद्याच्या संदेशात केवळ न्याय नाही, तर आशाही आहे. देव न्याय देतो पण तो आपले निवडक लोक पुन्हा एकत्र करतो. इस्साएलचे लोक, जे पराभव आणि निर्वासनात होते, ते पुन्हा आपल्या वतनात परतील. देव त्यांना पुनर्स्थापित करील, त्यांच्या सीमांचे पुनर्निर्माण करील आणि त्यांना नवे राज्य देईल. देवाचे लोक सीयोन डॉंगरावर राहतील, आणि तो डॉंगर पवित्रस्थान ठरेल. न्यायानंतर पुनर्स्थापना – हे देवाच्या स्वभावाचा खरा प्रतिबिंब आहे. शेवटी सगळ्या राज्यांवर एकच राज्य राहील – परमेश्वराचे राज्य.

ओबद्याच्या ग्रंथाचा संदेश आजही तितकाच जिवंत आहे. तो सांगतो की देव अभिमान, अन्याय आणि क्रूरता सहन करत नाही. जे स्वतःच्या सामर्थ्यावर गर्व करतात, ते शेवटी पडतात. पण जो नम्र आहे आणि जो देवावर विश्वास ठेवतो, तो उभा राहतो. भावावरील द्वेष आणि मत्सर हे देवाच्या दृष्टीने गंभीर पाप आहे.

हा ग्रंथ आपल्याला स्मरण करून देतो की देवाचा न्याय कठोर असला तरी त्याच्या दयेचा उद्देश शुद्धता आहे. देव आपले लोक कधीच विसरत नाही. जरी ते संकटात असले, तरी त्यांच्यासाठी त्याची आशा कायम असते. शेवटी तोच सर्व राष्ट्रांचा राजा ठरेल आणि त्याचे राज्य न्याय, दया आणि सत्यावर स्थापन होईल. देवाचा न्याय अनिवार्य आहे, पण त्याच्या करुणेमुळे मानवतेसाठी नेहमी नव्या सुरुवातीची दारे उघडी असतात. म्हणून ओबद्याचा आवाज आजही आपल्याला आठवण करून देतो – अभिमान नाशाला नेतो, पण नम्रता पुनर्स्थापनाकडे. देव न्यायी आहे, आणि त्याचा शेवटचा निर्णय नेहमी सत्य आणि धर्माच्या बाजूनेच असतो.